

ODVJETNIK DUŠAN KUMAN

Zadar, Hrvoja V.Hrvatinića 8; OIB 79977271480;

tel/fax 385(0)23 250 614; mob 091 3250 370; e-mail:odvjetnik.kuman@ gmail.com

Posl. br. 29 St-9178/15

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Stečajni postupak: RATHGEBER PLAN d.o.o. u stečaju, Zagreb, Nova Vess 8,
OIB: 06248751902

Razlučni vjerovnik: Norbert Rathgeber, OIB: 89433659028, Savezna Republika Njemačka,
55232 ALZEY, KURT SCHMACHERSTR 15 zastupan po punomoćniku
Dušanu Kumanu, odvjetniku u Zadru

Protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. 29 St-9178/15 od 28. siječnja 2022.
godine, razlučni vjerovnik po svom punomoćniku u otvorenom zakonskom roku ulaže slijedeću

Ž A L B U

1. zbog povrede odredaba postupka
2. zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
3. zbog pogrešne primjene materijalnog prava

Rješenjem prvostupanjskog suda koje se ovdje osporava ukinuta je odluka skupštine
vjerovnika od 19. siječnja 2022 godine koja glasi:

*“Ne ovlašćuje se stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika nastaviti parnicu i
angažirati pravnu pomoć u postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru, Stalna služba
u Sibeniku pod brojem P- 276/21 protiv tuženika Vogens d.o.o.*

Sud prvog stupnja ovakvu odluku koja po mišljenju žalitelja nije osnovana obrazlaže na
slijedeći način :

-na jedinoj nekretnini koja je činila stečajnu masu u ovom stečajnom postupku bilo je
upisano razlučno pravo Norberta Rathgebera čija je tražbina kao stečajnog vjerovnika osporena,
a ta parnica je još u tijeku .

-uvidom u potvrdu stečajnog plana nad društvom Vogens d.o.o. , te uvidom u ugovor o
ustupu potraživanja od 29. 03. 2011 godine , presudu Trgovačkog suda u Zadru, P-315/12 od 05.
svibnja 2014. godine i rješenje Visokog trgovačkog suda RH br.PŽ-2606/21 od 01. 10. 2021.
godine sud je utvrdio da nisu osnovani navodi razlučnog vjerovnika da bi stečajni dužnik u
slučaju uspjeha u predmetnoj parnici bilo što dugovao Norbertu Rathgeberu .

- u slučaju uspjeha stečajnog dužnika u parnici P-276/21 koja se vodi protiv Vigensa a sve temeljem Ugovora o ustupu potraživanja od 29. 03. 2011 godine na temelju kojeg je Norbert Rathgeber ustupio stečajnom dužniku svoja potraživanja od Vigensa, pa kako se radi o velikom novčanom iznosu koji bi značajno obogatio stečajnu masu .

-ovo značajno obogaćenje stečajne mase da je u interesu svih stečajnih vjerovnika kao i razlučnog vjerovnika Norberta Rathgebera, jer bi se iz tog iznosa namirivali troškovi stečajnog postupka koji imaju prioritet i pred pravom na namirenje razlučnog vjerovnika .

-uspjeh u predmetnoj parnici protiv Vigensa možda neće utjecati na namirenje razlučnog vjerovnika Norberta Rathgebera kao stečajnog vjerovnika, jer njegova tražbina nije priznata, ali svakako će utjecati na namirenje ostalih stečajnih vjerovnika čije su tražbine pravomoćno utvrđene, a u konačnici će utjecati i na namirenje Norberta Rathgebera u koliko u konačnici uspije u postupku koji vodi protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osnovanosti njegove osporene tražbine .

I na kraju sud prvog stupnja rezimira da se radi o parnici velike vrijednosti što bi u slučaju uspjeha stečajnog tužnika kao tužitelja u sporu uvelike obogatio stečajnu masu a u slučaju da stečajni dužnik odustane od daljnjeg vođenja parnice bio bi obvezan snositi veliki iznos parničnih troškova, dok je s druge strane izvjesno da nasatavak parnice ne bi iziskivao velike troškove, jer iz rješenja Visokog trgovačkog suda RH posl.br.PŽ-2606/21 od 01.10.2021. proizlazi da sud prvog stupnja u nastavku postupka treba na glavnoj raspravi samo saslušati vještaka.

Ovo pobijano rješenje u odnosu na razloge o odlučnim činjenicama u čemu bi odluka skupštine vjerovnika o ne nastavljanju parnice i ne angažiranjem odvjetnika u parničnom postupku P-276/21 bi bila u suprotnosti sa zajedničkim interesima svih stečajnih vjerovnika , nije valjano obrazloženo .

Ukratko sud prvog stupnja u pobijanom rješenju u odnosu na protivnost odluke zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika ne daje razloge o odlučnim činjenicama, odnosno izneseni razlozi nisu dostatni čime je sud prvog stupnja počinio povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a u svezi s čl.10. Stečajnog zakona .

Naime, u postupku ocjenjivanja odluke skupštine vjerovnika u smislu odredbe čl.38.f Stečajnog zakona nije moguće kao argument uzeti pretpostavljeni ishod parničnog postupka koji je u tijeku, jer se bez provođenja odgovarajućeg kontradiktornog postupka ne može govoriti niti o osnovanosti , niti o neosnovanosti tužbenog zahtjeva u predmetnom parničnom postupku .

Upravo sud prvog stupnja razloge ukidanja odluke skupštine vjerovnika temelji na činjenici gotovo , pa sigurnog uspjeha stečajnog dužnika u predmetnom parničnom postupku , što je pogrešno, jer je VTS RH u svojoj odluci , br. PŽ-1419/2019 zauzeo takav stav da se to ne može uzeti kao odlučujući razlog ukidanja odluke skupštine vjerovnika .

Međutim , kad je već sud zauzeo takav stav o gotovoj izvjesnosti da bi stečajni dužnik trebao uspjeti u predmetnoj parnici žalitelj ističe kako sud prvog stupnja nije valjano cijenio sadržaj Ugovora o ustupu potraživanja od 29. 03. 2011 godine , jer po svome sadržaju je to ugovor o ustupanju potraživanja radi naplaćivanja koji je reguliran odredbom čl. 444 Zakona o obveznim odnosima kao poseban slučaj ustupanja potraživanja radi naplaćivanja .

Kako je žalitelj njemački državljanin, a stečajni dužnik je registriran u Republici Hrvatskoj pa radi lakše naplate potraživanja zaključen je ovaj Ugovor o ustupu potraživanja i to je bio isključivi motiv zaključenja ovoga ugovora .

Ovo znači da je primatelj ustupanja Rathgeber Plan d.o.o. dobio samo ovlaštenje kao komisionar u svoje ime naplatiti utuženo potraživanje ali za račun Norberta Rathgebera ovdje žalitelja.

Dakle, Rathgeber Plan d.o.o. u stečaju, kao pravni slijednik bio je samo formalni ovlaštenik tražbine, a sada ni to više nije, a ekonomski ovlaštenik i dalje ostaje Norbert Rathgeber što znači da ostaje stvarni vlasnik tražbine od 400.000,00 Eur-a prema Vignesu.

Čl. 444. st.4. ZOO-a, propisano je u slučaju ustupanja radi naplaćivanja da dužnik uvijek može ustupitelju potraživanja ispuniti svoju obvezu bez obzira što je obaviješten o ugovoru o ustupu.

Takav stav je zauzeo i Visoki Trgovački sud RH u svojoj odluci, br. Pž-6423/12 i Vrhovni sud RH u svojoj odluci br. Revt-113/2013.

Iz navedenog je jasno da razlozi suda prvog stupnja sadržano u ovom rješenju ne proizlaze iz sadržaja stečajnog spisa i ugovora o ustupu potraživanja.

Očito je da stečajni dužnik uopće više nema mandat za vođenje parnice protiv Vignesa, jer mu je taj mandat odlukom žalitelja osobno o nenastavljanu parnice prestao.

Osim ovog po žalitelju bitnog stava koji se odnosi na odredbe Zakona o obveznim odnosima koje uređuju pitanje cesije radi naplaćivanja također u ovom osporenom rješenju nema nikavih podataka o tome tko su sve stečajni vjerovnici i kako su oni svrstani u isplatne redove, kakvo je stanje stečajne mase, kada i kako su se pojavili vjerovnici stečajne mase i kakav je gospodarski položaj svih vjerovnika, odnosno mogućnost namirenja svakog stečajnog vjerovnika iz ukupne stečajne mase.

Po prirodi stvari interesi stečajnih vjerovnika nisu isti, pa imajući u vidu tu činjenicu sud prvog stupnja treba sagledati zajednički interes svih vjerovnika, a ne samo pojedinačnih vjerovnika kako to sud u obrazloženju bez valjanih razloga navodi.

Ovo stoga, jer su stečajni vjerovnici prema svojim tražbinama svrstani u isplatne redove pa im po prirodi stvari interesi ne mogu biti u potpunosti zajednički.

Odluka skupštine vjerovnika treba biti općenito štetna za namirenje svih vjerovnika koji se ovdje namiruju iz stečajne mase, a kako stečajnu masu ovdje čini samo kupovina koja pripada razlučnom vjerovniku jasno je da sud nije vodio računa o zajedničkim interesima u koji uključuje i interes žalitelja.

Nastavljanjem ove parnice sasvim je izvjesno da će prije svega korist imati vjerovnici stečajne mase na uštrb razlučnih vjerovnika, jer se odmah stvaraju takovi troškovi koji se odnose na zastupanje punomoćnika, a što se vidi iz ovog stečajnog postupka gdje je stečajni upravitelj zbog nepotrebnih parnica već napravio značajne troškove koje se odnose na zastupanje u parnicama, a što se sve vidi kako iz njegovog izvješća od 11. 03. 2020., tako i iz izvješća od 07. 06. 2021. godine gdje je stečajni pravitelj na uštrb razlučnih vjerovnika već stvorio značajne troškove za zastupanje u parnicama i to u iznosu od 585.650,00 Kuna, da bi se ti troškovi samo kasnije povećavali.

Tako u odnosu na troškove od 11. 03. 2020 godine koji su iznosili 902.106,50 Kn, isti se povećavaju na dan 07.06. 2021 godine za iznos od 151.000,00 Kn i tako ukupno iznose 1.067.322,06 Kn.

Ovom logikom i jednostavnom matematikom može se sa sigurnošću pretpostaviti da će ti troškovi po okončanju parnice sa Vignsom d.o.o. značajno opteretiti stečajnu masu, barem za još dodatnih 100.000,00 Kn, bez uračunavanja troškova druge strane u slučaju gubitka spora.

Ovi troškovi idu u korist vjerovnika stečajne mase , a na štetu različnih vjerovnika , pa se postavlja pitanje opravdanosti odluke stečajnog suda i valjanom obrazloženju kada su u pitanju zajednički interesi svih vjerovnika .

Prema Stečajnom zakonu različni vjerovnici su posebno zaštićeni odredbama o unovčenju predmeta na kojem postoji i razlučno pravo , međutim ovakvim rješenjem sud ne štiti razlučne vjerovnike .

Definicija zajedničkog interesa svih vjerovnika po logici stvari je što veća mogućnost njihovog namirenja u stečajnom postupku .

Razlučni vjerovnik Norbert Rathgeber unatoč tomu što je jedina nekretnina unovčena već više od dvije godine nije se namirio iz prodajne cijene kao razlučni vjerovnik .

Drugo upisana razlučna vjerovnica osporava to pravo razlučnom vjerovniku Norbertu Rathgeberu i tako onemogućava zaključenje ovog stečajnog postupka i povećava troškove stečajne mase, a sve opet na uštrb žalitelja .

Od donošenja rješenja o priznanju tražbina od 11. 05. 2017. godine uz razlučne i stečajne vjerovnike u ovom postupku bez potrebe pojavili su se vjerovnici stečajne mase čija potraživanja samo rastu pa time i njihov interes .

Ovo sve po žalitelju znači da je sud prvog stupnja se rukovodio samo sa parcijalnim interesima vjerovnika stečajne mase, a ne interesima različnih vjerovnika što znači da nije valjano obrazložio postojanje zajedničkog interesa za vođenje predmetne parnice .

U odgovoru na tužbu u parničnom postupku P- 1184/2017 od 29. 04. 2019. godine stečajni dužnik tvrdi da je Ugovor o ustupu potraživanja od 29. 03. 2011. godine, a koji je osnov parnice koju stečajni dužnik hoće nastaviti navodi da se radi o simuliranom pravnom poslu .

Postavlja se pitanje , kako će u toj parnici koju stečajni dužnik želi nastaviti i stvarati troškove objasniti ovakvu tvrdnju o simuliranom pravnom poslu i očekivati uspjeh u toj parnici .

Dokaz: uvid u odgovor na tužbu od 29.04.2019. godine

I na kraju u odnosu na navod da bi stečajni dužnik bio u obvezi snositi veliki trošak protivne strane u slučaju nastavka parnice za prigovoriti je takvom zaključku suda kako temeljem čl. 165. Stečajnog zakona protivna strana može troškove postupka ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik, a iz rješenja o priznatim , utvrđenim i osporenim tražbinama br. St-9178/15 od 11. svibnja 2017 godine nije vidljivo da bi tvrtka Vogens d.o.o. zatražila priznavanje tražbine koja se odnosi na troškove postupka u predmetu br.P- 315/12 Trgovačkog suda u Zadru.

Cilj stečajnog postupka je skupno namirenje svih stečajnih vjerovnika, a ne stvaranje troškova kako bi se namirili samo vjerovnici stečajne mase kao što je to u ovome slučaju i zbog toga odluka suda prvog stupnja nije utemeljena na odredbama stečajnog zakona .

Shodno obrazloženju ove žalbe predlaže se sudu drugog stupnja osporeno rješenje ukinuti i predmet vratiti na ponovno odlučivanje, odnosno ostaviti na snazi odluku supštine vjerovnika o nenastavljanju parničnog postupka kod Trgovačkog suda u Zadru, Stalna služba u Šibeniku br.P- 276/21 .

U Zadru, 02. veljače 2022 godine

Norbert Rathgeber pp